

สรุปคำกล่าวสุนทรพจน์ของผู้ได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์
ประจำปีการศึกษา 2558 รุ่นที่ 17

ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ประเภททั่วไป

ชื่อ-สกุล นายเอนก นาวิกมูล

สวัสดีครับท่านผู้บริหาร คณาจารย์ แขกผู้มีเกียรติ และบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหาดไทย

ก่อนอื่นผมขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารและคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาดไทยเป็นอย่างยิ่งที่ให้เกียรติมอบปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ให้แก่ผมวันนี้

ผมเคยมาเยี่ยมมหาวิทยาลัยมหาดไทยเมื่อปี 2559 รู้สึกชื่นชมในความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสามารถในการจัดพิพิธภัณฑ์ซึ่งมีข้าวของและเรื่องราวต่าง ๆ จัดแสดงให้ศึกษามากมาย การที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญในเรื่องศิลปวัฒนธรรม นับเป็นนิมิตหมายที่ดีเพราะว่าศิลปวัฒนธรรมเป็นเครื่องพิสูจน์ความเจริญของมนุษย์และการศึกษาเรื่องศิลปวัฒนธรรมก็มีส่วนสำคัญในการพัฒนาความเป็นมนุษย์

ผมขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตใหม่ทุกคน ความเป็นบัณฑิตนี้นอกจากจะหมายถึงผู้สำเร็จการศึกษาขั้นปริญญาแล้ว ยังหมายถึงการเป็นผู้ทรงความรู้ เป็นผู้มีความรู้ด้วย ข้อคิดที่ผมอยากจะฝากให้ไปคิดต่อก็คือว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว ทำอย่างไรที่เราจะเป็นผู้รู้ที่แท้จริง ไม่เป็นโมฆะบัณฑิตหรือเป็นบัณฑิตที่ใช้การไม่ได้ ผมเห็นว่าบัณฑิตที่แท้จริงต้องเป็นที่พึ่งของสังคม นอกจากเลี้ยงตัวเอง เลี้ยงญาติมิตร ดูแลครอบครัวแล้วก็ยังต้องทำกิจขั้นสูงต่อไป นั่นก็คือการช่วยเหลือส่วนรวม หรือช่วยเหลือสังคม เพราะประเทศชาติจะอยู่รอดไม่ได้ถ้าหากว่าทุกคนคิดทำแต่เรื่องส่วนตัว กัลยาณมิตรชาวนครศรีธรรมราชของผมคนหนึ่งเล่าเรื่องที่ผมรู้สึกประทับใจให้ฟังว่า ที่นครศรีธรรมราชมี ส.ส.อาวุโสผู้หนึ่งคือ คุณครูน้อม อุปรมย์ ท่านเป็นคนที่น่าเคารพ ก่อนที่จะรับประทานอาหารเช้า คุณครูน้อมจะบอกให้สมาชิกในครอบครัวนั่งอย่างสำรวมและกล่าวประโยคสั้นๆ พร้อมกันว่า ซาติมาก่อน เรามาทีหลัง นี่เป็นคำกล่าวที่ผมรู้สึกกินใจและซาบซึ้งเหลือเกิน เพราะแสดงให้เห็นถึงจิตสำนึกอันสูงส่งต่อประเทศชาติ บุคคลที่น่าประทับใจอีกท่านหนึ่งซึ่งเราชาวสงขลาคุ้นเคย ก็คือ ฯพณฯ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและอดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งมักกล่าวและแสดงให้เห็นเสมอว่าเกิดมาต้องตอบแทนคุณแผ่นดิน นี่ก็เป็นเรื่องยืนยันให้เห็นว่า เราต้องคิดถึงแผ่นดินถิ่นเกิดเสมอ สิ่งใดที่จะทำให้แผ่นดินเสียหายและสังคมเดือดร้อนสิ่งนั้นไม่พึงกระทำ ข้อคิดอีกประการหนึ่งที่ผมอยากฝากก็คือ ในฐานะบัณฑิตที่จะต้องประกอบภาระงานเพื่อตนเอง เพื่อครอบครัวและประเทศชาติ ขอให้ท่านทำในสิ่งที่รักและรักในสิ่งที่ทำ ขอนี้หมายความว่าให้พยายามทำในสิ่งที่ตัวเองถนัดหรือสนใจ และเมื่อทำแล้วก็ต้องทำด้วยความรักหรือความตั้งใจอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะป็นงานอดิเรกหรืองานประจำก็แล้วแต่ หากทำได้ก็จะทำให้ท่านมีความเจริญก้าวหน้าทั้งในการงานและมีชีวิตที่เป็นสุข ผมโชคดีที่เกิดในครอบครัวร้านขายหนังสือและชอบอ่านหนังสือ แล้วก็ตั้งใจที่จะเป็นนักเขียนมาตั้งแต่เด็ก เมื่อเรียนจบแล้วก็ออกมาทำงานเกี่ยวกับหนังสือและงานค้นคว้าศิลปวัฒนธรรมเป็นหลัก ได้มีโอกาสเขียนหนังสือตามใจรักจนถึงทุกวันนี้ เพื่อนของผม

คนหนึ่งนะครับเป็นชาวหาดใหญ่ เขาสนใจเรื่องภาษามาตั้งแต่เป็นเด็ก นั่งรถไฟไป หรือว่าไปเจอฝรั่ง ชาวต่างชาติเขาจะเข้าไปพูดคุยด้วยเป็นการฝึกภาษาอังกฤษและในที่สุดเขาก็ประสบความสำเร็จ ใช้ภาษาเป็น เครื่องเบิกทางทำให้การงานของเขาก้าวหน้ามาก เพื่อนบางคนก็เป็นนักกฎหมาย เป็นนักการเมือง เป็นนัก ปกครองที่ประสบความสำเร็จ ความสำเร็จเหล่านี้ล้วนเกิดจากความถนัดและความมีใจรักทั้งสิ้น

ผมหวังว่าข้อคิดที่นำมาแสดงในวันนี้จะเป็นประโยชน์ให้บัณฑิตทั้งหลายได้นำไปเป็นแนวคิดและใช้ ปฏิบัติบ้าง ท้ายที่สุดผมขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตใหม่อีกครั้งหนึ่ง ขอให้มีความภาคภูมิใจใน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ซึ่งได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่เรา และขออวยพรให้ทุกคนประสบความสำเร็จใน ชีวิตได้ทำในสิ่งที่รักและรักในสิ่งที่ทำ เพื่อความสุขทั้งแก่ตนเองและประเทศชาติสืบไป

นายเอนก นาวิกมูล

วันอาทิตย์ที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560